

KÖZGYŰJTEMÉNYI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI
DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE

Lázár János

ÉKM

miniszter, országgyűlési képviselőnek

kapcsolat@lazarjanos.hu

info@ekm.gov.hu

Ikt.sz:118/2025

Tárgy: válasz Lázár János, miniszternek a „*Vihar a...c. politikusi FB bejegyzésre*”

Tisztelt Miniszter Úr!

Ön 2025. július 4-én, péntek este 20:58-kor tett ki egy bejegyzést saját politikusi Facebook oldalára „*Vihar a biliben, avagy mi történt velem kedden*” címmel. Ebben leírja azt a KKDSZ akciót, melyet a Közgyűjteményi és Közművelődési Dolgozók Szakszervezete Iparművészeti Múzeumban dolgozó, KKDSZ-tag kollégák szerveztek 2025. július 1-jén.

A KKDSZ az akcióról – szándékunk és álláspontunk szerint – korrekten számolt be a szervezetünk a Facebook oldalán, és a saját honlapján. Az ott történeteket részletesebben, de tartalmában teljesen egyezően ön is ugyanúgy írja le, mint ahogyan nálunk szerepel.

Fontos, hogy az említett július elsejei akció előtt már a Múzeumok éjszakája alkalmából, de az eseményt megelőző héten tartott akciósorozatunk keretében, a szlogenünk a "*Mi nem a bérünkért dolgozunk, hanem annak ellenére*" volt.

Önmagában szomorú, hogy ez egy hiteles szlogen 2025 júniusában a mai Magyarországon, olyan – szakképzett, felsőfokú végzettségű, adott esetben több diplomával is rendelkező, és doktori fokozattal is bíró – kollégáink esetében, akiknek a havi bére bruttó 460 000 forint, és ez az összeg nem egy egyedi negatív értelemben kirívó eset, hanem az országos, kiemelkedő színvonalon működő intézményekben átlagos a művészettörténészek, restaurátorok, történészek, levéltárosok, könyvtárosok, közművelődési szakemberek stb. között.

A közgyűjtemények és közművelődési intézmények 20-30 éve dolgozó szakmai alkalmazottai közül sokan a munkájukkal mindössze ennyit keresnek.

A szlogen azt is kifejezi, hogy annak ellenére, hogy ennyire alacsonyak a szakmai fizetések, ezek a kollégák nem azért nem mennek el más jól kereső állásokba, mert nem

KÖZGYŰJTEMÉNYI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI
DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE

kapnának ott munkát, hanem azért nem, mert a szakmájuk szerelmesei, elhivatottak és tudásukkal, munkájukkal szolgálják a köz javát.

A másik ok, amiért esetleg nem tudják elhagyni a munkahelyüket és máshol egy magasabb fizetést kialkudni az az, hogy a speciális tudásuk ahhoz a helyhez, adott esetben az adott gyűjteményhez köti őket.

Nem csak arról van szó, hogy a döntéshozók élnek a kollégáink szakma iránti elkötelezettségével, hanem éppen ellenkezőleg: kimondottan vissza is élnek vele.

Egyik oldalon az áll, hogy a nemzeti vagyon (azaz mindannyiunk vagyonának, a közkincseknek a) részét képező műtárgyak, alkotások, könyvek, kéziratok, történeti dokumentumok közgyűjteményekben dolgozó tudorai arra ugyan jók, hogy mindent tudjanak a szóban forgó darabokról: értsenek a rendbetételükhöz, restaurálásukhoz, ismerjék a történelmi hátterüket, az alapanyagukat, a hozzájuk felhasznált további anyagokat, a kapcsolódó dokumentációt, vagy éppen ellenkezőleg, minden dokumentáció nélkül a tudásuk alapján be tudják azonosítani a tárgyat, ismerjék a kultúrtörténeti közegüket, az adott művészeti stílust, melyben készültek, vagy ha éppen olyan a tárgy, akkor az is szükséges, hogy újra működésbe tudják hozni a mechanikai szerkezetét – és hosszasan sorolhatnánk –, de arra már nem jók ugyanezen kvalifikált emberek, hogy a saját megélhetésükhöz szükséges, netán a családjuk, gyermekeik megélhetéséhez szükséges bért kapják, sőt, hogy a tudásukhoz mértén méltó bért a magyar kormánytól megkapják.

Általánosan elmondható, hogy a humán terület sajnos anyagi szempontból alulfizetett, és társadalmi szempontból sem a helyén kezelt réteg, azaz a társadalmi megbecsülése – melynek egyik oka pont a rettenetesen alacsony bér – szintén alacsony.

Mára szállóigévé vált a rossz kontextusban idézett, de öntől származó mondat, miszerint, „*akinek nincs semmije, az annyit is ér*”.

A mostani eset – az ön látogatása és műtárgyválasztása – rendkívül jól kifejezi azt, ami szétfeszíti a szakmai kereteket, a szakmában dolgozó kollégák tűrőképességét próbára teszi.

Adott az a mérhetetlen főúri, szinte uralkodói reprezentáció, amihez a kollégáink munkája elengedhetetlen, de a fizetésük ezzel szemben méltatlan.

A kulturális tárca sajnos ezzel a problémával nem foglalkozik.

A KKDSZ minden levelében jelezte a finanszírozási problémát a tárcának, és kérte a bérrendezést, kérte a szakmaspecifikus Kulturális Ágazati Érdekegyeztető Tanács összehívását, de ez sem történt meg. A KKDSZ minden elérhető fórumon feltárta a kulturális

KÖZGYŰJTEMÉNYI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI
DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE

ágazat alacsony bérének elfogadhatatlan voltát. Köztük vannak például az Országos Közzolgálati Érdekegyeztető Tanács ülésein elhangzott felszólalásaink, aminek jegyzőkönyvi tanúsága is ezt támasztja alá, sőt a kormány által használt statisztikai adatok teljes egészében meg is erősítik a szégyenteljes fizetéseket, de persze a papír mindent eltűr, viszont mégsem történt az égvilágon semmi!

Amikor az ország közgyűjteményi és közművelődési dolgozói sorra viselik a *"Mi nem a bérünkért dolgozunk, hanem annak ellenére"* feliratú pólókat, az nem a szakma szégyene, véletlenül sem az ágazat dolgozóinak szégyene, hiszen ők szeretik és elvégzik a munkájukat, hanem a valódi döntéshozóké, jelen esetben a tizenöt éve teljhatalommal bíró kormányé.

Reméljük, hogy most sikerült olyan fülekhez is eljuttatni azt az üzenetet, ami arra vonatkozik, hogy a teljes ágazat azonnali bérrendezése szükséges, akik kompetensek az ügyben és cselekedni is hajlandók.

Az intézményeinkben már valóban csak a legelszántabbak maradnak, emellett – érthető okból – nagy a pályaelhagyók aránya, és ez a probléma is teljesen ismert a szaktárca előtt.

A teljes ágazatban 15 -16 000 ember dolgozik, így a pénznyelő presztízsberruházások által felemésztett, "betonba öntött" összegek mellett, joggal feltételezzük, hogy jutott volna, vagy jut végre most, az azonnali bérrendezésre.

Ön szintén az említett Facebook bejegyzésében kitér arra is, hogy idézem: *"Azt is megígértem nekik, hogy az örökségvédelemért kifejtett munkájukért, tárcám költségvetéséből valamilyen extra juttatást biztosítok számukra."*

Az ön jóindulatát nem kétségbe vonva, szintén rettenetesen beszédes ez a gesztus is.

Bár nyilván – ha sor kerül rá – a kollégáknak minden plusz juttatás jól fog jönni, de ezek az emberek, és országszerte a kollégáik, nem várják a kegy anakronisztikus gyakorlását, hanem azt várják el a modern kori, XXI. századi felelős polgári kormánytól, hogy a színvonalas munkájukért, a köz javainak gondozásáért megfelelő bért kapjanak.

Az országjárása során ön egy – a bérével elégedetlen – bajai fiatalembernek határozottan azt állította, hogy csak rossz helyen dolgozik, mert Budapesten az átlagbér – a fiatalember korosztályában – 600-700-800 000 forint, sőt, még hozzátette, hogy 850 000 forint.

KÖZGYŰJTEMÉNYI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI
DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE

Ezek szerint a mi kollégáink, mivel még a kiemelt országos intézményekben is bruttó 460 000 forintot keresnek, ők dolgoznak a legeslegrosszabb helyen?

Gyorsan megválaszolom: kizárt!

És hozzá kell tennem, hogy Budapesten kívül a fizetés (adott esetben az ellehetetlenített önkormányzatok szűkös költségvetése miatt is) jellemzően – az említetthez hasonló szakmai előmenetellel – mindössze bruttó 360 000 havonta.

Az, hogy a különböző újságok milyen hangzatos cím alatt hozták le a valóban nem mindennapi, de annál inkább többletjelentéssel bíró eseményt, az nem a KKDSZ felelőssége, persze sokszor az is érthető, ha a sajtó célja az olvasottság érdekében a minél erőteljesebb figyelemfelkeltés.

Magam is jártam úgy, hogy a bérhelyzet és a fluktuáció kapcsán megkérdeztek, de a válasz a sajtónak azért nem volt izgalmas, mert ahogyan az újságíró hozzá tette, "Demeter Szilárd is úgyanezt mondta".

Továbbá semmilyen módon nem állja meg a helyét az ön állításai közül az idézem: *"Sajnálom, hogy a KKDSZ vezetője megpróbál gúnyolódni és uszítani - nyilván neki nem a megoldás, hanem a kampány a fontos"* - kijelentés.

Tényszerűen visszakereshető, hogy az ügy kapcsán még csak meg sem szóltam, nem írtam semmit, és egészen az ön FB bejegyzését megelőzően nem is keresett senki, és mikor kerestek, akkor sem gúnyolódtam.

Érdemben pedig viccnek is rossz, hogy ne a megoldás érdekelne személyesen engem is!

Sajnos ez a kormány az, amelyik magáról állítja, hogy az unortodox megoldások kormánya, és vélhetően ennek tulajdonítható az is, hogy semmilyen hagyományos, tárgyalóasztalnál tartandó, munkavállalói érdekérvényesítésre irányuló kezdeményezésünkre érdemben véletlenül sem reagált.

Ennek emlékeztető példája, hogy a Covid világjárvány alatt [*– még a törvényi kötelezettséget is figyelmen kívül hagyva (Kjt. 6.§ 1) –*] érdemi egyeztetés nélkül fosztották meg a közgyűjteményi és közművelődési dolgozókat a közalkalmazotti jogviszonyuktól, és a Munka törvénykönyve alá történő kiszervezésük – a versenyképes jövedelem ígéretése ellenére – nemhogy nem hozott béremelést, hanem még a kiszolgáltatottságukat is növelte a munkavállalóknak.

KÖZGYŰJTEMÉNYI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI
DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE

Nota bene: az akció is egy bevett szakszervezeti eszköz, nem hiszem, hogy akár a piktogramok – melyek a világ minden táján valamennyi múzeumban használatosak lehetnek – akár az igazságot tartalmazó felirat gúnyolódó lenne.

Azt nagy általánosságban írhatom, hogy látjuk, hogy a közpénzek, azaz az adónkból és az Európai Unió állampolgáraitól befolyt, és itthon felhasználásra kerülő összegek elosztása nem minden esetben a köz javát szolgálja.

Ne csodálkozzon rajta senki, ha emiatt sokan, és egyre többen elégedetlenkedünk! Ebben a helyzetben is az mutatkozik meg, hogy mennyire hiányzik a közpénz éppen a köz szolgálatából.

A legfontosabb:

a mi számunkra ez az egész ügy pont, hogy *nem* "vihar a biliben", mint ahogyan ön írta, hogy az ön számára az, ami történt, hanem éppen ellenkezőleg. A nagy tudású múzeumi, könyvtári, levéltári és közművelődési területen dolgozó kollégáimnak a napi megélhetése, a teljes egzisztenciája, valamint a teljes kulturális örökség megőrzése, és annak a következő generációk számára való hiteles átadása a tét.

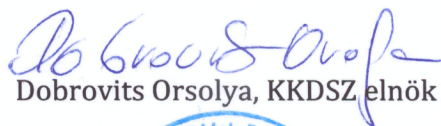
A KKDSZ szlogenje is ez:

Könyvtár nélkül nincs esélyegyenlőség,
Múzeum nélkül nincs hiteles nemzeti emlékezet,
Levéltár nélkül nincs hiteles nemzeti múlt,
Közművelődés nélkül nincs nemzet.

Valamennyi dolgozónk várja az érdemi érdekegyeztetést és az azonnali bérfejlesztést!

Budapest, 2025. július 7.

Üdvözlettel:

Dobrovits Orsolya, KKDSZ elnök

KÖZGYŰJTEMÉNYI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE

CIM: KKDSZ IRODA 1054 Budapest, Akadémia utca 11. E-MAIL: kkdsz@kkdsz.hu www.kkdsz.hu